ZPRAVODAJ OBCE č. 3/2026

Roprachtice

od 15. 6. 2026 do 15. 9. 2026

ŽIVOTNÍ JUBILEA OSLAVILI:

Miksánková Ludmila	91 let
Francová Marie	85 let
Janovský Bohuslav	81 let
Zelenková Helena	81 let
Kučera Věroslav	80 let
Opelková Marie	79 let
Janovská Květa	78 let
Kučerová Věra	76 let
Petřina Zdeněk	75 let
Hubařová Věra	75 let
Tulachová Věra	74 let
Pičmanová Alena	73 let
Pacholík Josef	72 let
Šimůnková Judita	72 let
Rendlová Monika	71 let
Hloušek Jiří	70 let

Jubilantům přejeme pevné zdraví a hodně radosti ze života!

USNESENÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

Č. 03/2026 ZE DNE 17. SRPNA 2026

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- rozpočtovou změnu č. 2/2026,
- přijetí daru od Římskokatolické farnosti Roprachtice, IČO: 00276065, a to: pozemku p. č. st. 265, druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba, budova bez čísla popisného nebo evidenčního, způsob využití objekt občanské vybavenosti, jak je zapsáno na LV č. 302 pro katastrální území Roprachtice, obec Roprachtice v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily vč. zřízení služebnosti, předkupního práva, zákazu zcizení a zatížení k nemovitosti a vč. zřízení služebnosti, předkupního práva, zákazu zcizení a zatížení k převáděnému vnitřnímu vybavení a schvaluje uzavření darovací smlouvy k předmětné nemovitosti a k převáděnému vnitřnímu vybavení,
- smlouvu o zřízení věcného břemene pro spol. ČEZ na ppč. 3093, 3095/1, 3095/2.

PŘIPRAVOVANÉ AKCE OD ZÁŘÍ DO PROSINCE 2026

25. 9. Sraz důchodců
10. 10. Sousedské posvícení (skákací hrad, loutkové divadlo, hrát a zpívat bude NIKITA + FILIP)
17. 10. Setkání harmonikářů
31. 10. Zapomenuté světlo po 30 letech (komentované prohlídky filmových míst, beseda s tvůrci filmu, promítání) občerstvení zajištěno od 11:00 venku pod stany
7. 11. Halloweenská stezka
17. 11. Výročí otevření rozhledny
21. 11. Poslední leč
4. 12. Rozsvěcení vánočního stromečku a vánoční koncert
Prosinec Adventní koncert v kostele
Prosinec Předsilvestrovské posezení s důchodci
31. 12. Silvestr

Podrobnější informace naleznete na webových tránkách: **tjsokolroprachtice.cz** a **obecroprachtice.cz**

ZPRAVODAJ OBCE Roprachtice

Vydává Obecní úřad Roprachtice. Ročník VIII., č. 3/2026, vychází 4x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 23553. Odpovědná osoba: Klára Kratochvílová. Foto na titulní straně – zdroj: Z. Pacholíková. Toto číslo vychází dne 15. 9. 2026. Cena výtisku je 50 Kč. Uzávěrka příštího čísla je 1. 12. 2026. Za všechny příspěvky děkujeme.

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení spoluobčané, sousedé,
držíte v rukou letošní podzimní vydání našeho obecního zpravodaje, které je v mnoha ohledech výjimečné. Pomalu se totiž blížíme ke konci čtyřletého volebního období, což je tradičně čas zastavit se, ohlédnout zpět a bilancovat, co všechno se nám společně podařilo dokázat. Když se podívám na uplynulé čtyři roky, musím říci, že to bylo období nesmírně dynamické, plné odvážných rozhodnutí i historických milníků pro naši obec.

Mezi ty nejvýznamnější kroky bezpochyby patří koupě Rozhledny U Borovice do vlastnictví obce. Získali jsme tak pod křídla dominantu, která k našemu kraji neodmyslitelně patří a bude dál sloužit jako vyhledávaný cíl pro místní i turisty. Stejně tak se nám po dlouhých jednáních daří úspěšně dokončovat proces bezúplatného převodu kostela Nejsvětější Trojice od církve do majetku obce. Tento historický klenot si zaslouží naši péči a zachování pro budoucí generace, což nyní budeme moci plnohodnotně realizovat.

Obrovským společným úspěchem, který nás všechny naplnil hrdostí, byla naše účast v prestižní soutěži Vesnice roku. Loňské vítězství v krajském kole v rámci Libereckého kraje jasně ukázalo, že naše obec roste do krásy, má co nabídnout a především v ní tepe silný komunitní život. Porota ocenila to, co my sami dobře víme – že se u nás zkrátka dobře žije.

Nebylo to však jen období oslav, ale také období zásadních a odpovědných diskusí. Velkým tématem byla možná výstavba větrných elektráren v našem katastru. Chtěl bych vám všem poděkovat za konstruktivní debatu a především za hojnou účast v místní anketě. Vaše jasné odmítnutí tohoto záměru bylo pro zastupitelstvo jednoznačným signálem, kterým směrem se (ne)vydávat. Ukázalo se, že o budoucnosti obce rozhodujeme společně a hlas každého z vás má obrovskou váhu.

Nadcházející komunální volby přinesou nové složení zastupitelstva a nové výzvy. Na tomto místě bych chtěl z celého srdce poděkovat stávajícím zastupitelům za jejich nasazení a práci pro obec. Moje obrovské poděkování patří také všem našim spolkům, které drží kulturní a sportovní život na vysoké úrovni, místním firmám za jejich podporu a v neposlední řadě každému z vás. Bez vaší ochoty pomáhat, zapojovat se a táhnout za jeden provaz by žádný z výše uvedených úspěchů nebyl možný. Byla to skvělá spolupráce.

Přeji vám příjemné čtení tohoto zpravodaje, klidné podzimní dny a naší obci úspěšný krok do dalších let.

Zdeněk Petřina, starosta obce

Nabízím sběr spadaného ovoce

Zájemci mě mohou kontaktovat na tel. 721 907 746
nebo e-mailu tomaszavrel@hotmail.com

V červenci proběhla oprava místní komunikace

V průběhu července byla úspěšně dokončena plánovaná oprava místní komunikace v úseku od čp. 42 až po obecní úřad (vrchní cesta) a další drobné výtluky po obci. Celkové náklady na realizaci tohoto projektu dosáhly výše 1 558 238 Kč. Část financování se podařilo pokrýt díky získané dotaci z rozpočtu Libereckého kraje z programu Rozvoje venkova, která činila 400 000 Kč. Tímto srdečně děkujeme Libereckému kraji za poskytnutou finanční pomoc.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 5. září 2026 zavládla v zasedací místnosti obecního úřadu slavnostní atmosféra. Od 10 hodin jsme se zde společně sešli, abychom do života v naší obci oficiálně přivítali naše nejmenší občánky – Dominika Zelenku, Pavla Jurečku a Zdeňku Hlouškovou. O milý kulturní zážitek se postaraly starší dětičky, které si pro miminka a jejich rodiče připravily básničku a písničku. Rodiče si převzali dárky a podepsali se do Pamětní knihy.

Novým občánkům přejeme do života především pevné zdraví, moře lásky, bezstarostné dětství a rodičům spoustu trpělivosti a radostných společných okamžiků.

Tábor 😊 *Cesta kolem světa*

S letošním příměstským táborem jsme se vydali na Cestu kolem světa. Na 26 malých i větších dobrodruhů čekal v pondělí ráno nazdobený sál, kde stěny obklopovaly mapy a vlajky, na stolech stály glóbusy a od stropu visely zeměkoule. Pro účastníky tábora bylo připravené tematické tvoření, knihy, puzzle, omalovánky, sportovní hry i úkoly. Každá z vedoucích pak ve veselém kostýmu reprezentovala jiný světadíl – Míša Asii, Klára Severní Ameriku, Radka Jižní Ameriku, Bára Afriku/Austrálii a Anička Evropu.

Ranní návštěva letušky

Každé ráno za námi přiletěla letuška Laděnka a prozradila nám, kam se ten den vydáme a co nás čeká za dobrodružství.

Eifellova věž z přírodnin

Vetrný mlýn z Holandska

První den jsme ještě zůstali “doma”, v Evropě. Táborníci si vyráběli cestovní pasy, plnili speciální evropské úkoly, venku při pohybových hrách prověřili týmovou spolupráci, když pomocí vlastních těl “stavěli” eurotunel. V lese pak z přírodnin vytvářeli Eiffelovu věž, Tower Bridge nebo proslulé holandské větrné mlýny.

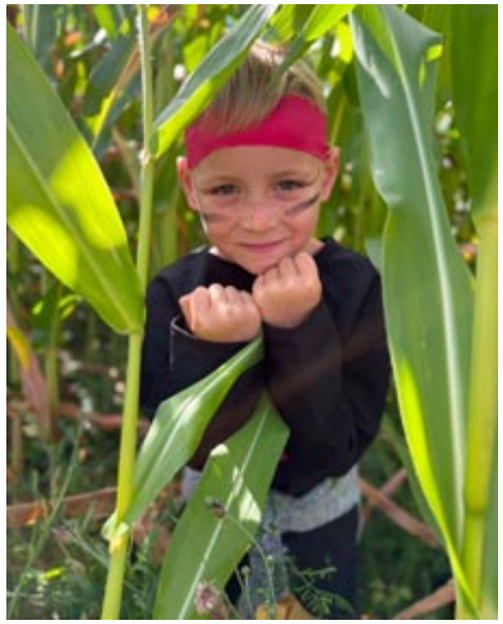

Samuraj bojovník v kukuřici, výlet do Asie

Během asijského dne jsme vyzkoušeli, jaké to je, jíst rýži

Druhý den jsme docestovali do tajuplné Asie. Během dne jsme se proměnili v samuraje a dračí bojovnice, vyzbrojili se čínskými hůlkami a vyrazili na sběr listů z kukuřice, květin, trav a plodů přírody, z kterých jsme pak umotali obětinky. Velkým zážitkem bylo pro děti vyzkoušet si sníst oběd hůlkami. Většinou úspěšně.

Výlet do Mexika

Ve středu nás čekal výlet do Severní Ameriky, konkrétně do divokého Mexika. Před cestou jsme si nazdobili sombrera pomocí krepového papíru a korálků a vydali se na celodenní výlet do Škodějova. Po cestě jsme se posilnili kukuřicí (neříkejte to Lubošovi 😊) a zpívali si písničky.

Vyjížďky během výletu do Mexika

Občerstvení ve škodějovském Mexiku

U Dolenských jsme měli veškeré zázemí – stan, posezení, WC a obří louku, kde jsme si vyzkoušeli krocení divokých mustangů. Po obědě, který nám dovezla Věrka s Monču, jsme ochutnali “nachos” a jako sladkou tečku nám Mexicano Čibák umíchal pravou, mexickou, cukrovou vatu😊.

Mexičan a cukrová vata

Cukrová vata dětem moc chutnala

Čtvrtek čekala na naše dobrodruhy africká divočina. Ve skupinkách si z různých materiálů vytvořili na velký karton svoji vlastní zmenšenou savanu a pomocí heny a korálků si vyzdobili svoje ruce a vlasy kmenovou malbou a africkými copánky.

Poslední den jsme doputovali až k protinožcům – do Austrálie. V rytmu písniček na přání jsme si v tvořivé dílně vyzkoušeli umění původních obyvatel Aboriginců a vyzdobili si bumerang pomocí tečkované techniky.

Kukuřičné děti

Výlety po okolý

Kluci z tábora…

Na závěr expedice jsme společně zhodnotili celou naši “cestu kolem světa”.

Všechny děti zaslouží obrovskou pochvalu za bezproblémové chování a skvělou spolupráci, kdy starší cestovatelé automaticky pomáhali těm mladším. Velké “DĚKUJEME“ letí letušce Laděnce Lukešové a Romanovi a Alence Dolenským do Škodějova. Byli zpestřením a velkým zážitkem pro nás všechny. Nesmíme zapomenout poděkovat i do kuchyně Věrce Noskové a Janě Hejlové za to, že nás nenechaly hladovět v žádném časovém pásmu.

Svět jsme sice úspěšně obletěli, ale ta nejlepší dobrodružství máme teprve před sebou. Tak zase příští rok na značkách!

Vaše vedoucí “MAMINY”
Míša, Klára, Ráďa, Bára a asistentka Anička

TJ SOKOL ROPRACHTICE

Údržba majetku sportovního zařízení TJ Sokol, spolek

Ne všechno, co se kolem našeho sportovního areálu děje, je na první pohled vidět. Pravidelná údržba je možná trochu nenápadná práce, ale pro fungování celého areálu je nesmírně důležitá. Pomáhá udržovat naše prostory bezpečné, prodlužuje životnost budovy i jejího vybavení a v neposlední řadě nám pomáhá předcházet mnohem nákladnějším opravám.

A že je v posledních letech opravdu co opravovat a vylepšovat, o tom není pochyb. V uplynulém období jsme se pustili například do výměny tepelného zdroje, rekonstrukce parket, výmalby sálu, vybudování bezbariérového přístupu, stavby pergoly, nátěrů či oprav fasády.

Ani letos jsme nezaháleli.

V rámci údržby sportovního areálu dostala nový nátěr venkovní pergola. Ten chrání dřevěné konstrukce před deštěm, vlhkostí a dalšími nepříznivými vlivy počasí. Zároveň celá pergola díky novému nátěru krásně prokoukla a spolu s ní i okolí celého areálu.

Pravidelnou péči samozřejmě vyžaduje také hřiště a jeho okolí. Sekání travnatých ploch, úklid, odstraňování nečistot a udržování pořádku možná nejsou práce, kterých si návštěvník příliš všimne. Právě díky nim ale můžeme areál bezpečně využívat.

Pozornost jsme věnovali také sklepním prostorám. Proběhlo jejich důkladné čištění, odstranění nečistot a srovnání podlahové plochy. Sklep je tak připraven na další potřebnou rekonstrukci. Velký kus práce zde odvedli naši mládežníci společně s dalšími členy. Za jejich pomoc jim patří velké poděkování.

Vlivem počasí a zvýšené vlhkosti bylo nutné řešit také stav sklepních prostor a dřevěných trámů. Proto jsme pořídili vysoušeč vlhkosti, který pomáhá odvádět přebytečnou vlhkost a chrání tak nejen samotné prostory, ale také konstrukční prvky budovy.

Práce tím ale nekončí. V následujících měsících nás čeká nové betonování podlahy ve sklepě. Připravujeme také uskladnění dřeva na zimní období. Nutné bude překopat parkoviště a vyřešit odvod dešťové vody, která při silnějších deštích stéká z místní komunikace až na hřiště. Opravu potřebují také poškozené svody ze střechy.

Možná to nejsou práce, které přitáhnou pozornost veřejnosti. Jsou ale důležité. Právě pravidelná péče totiž rozhoduje o tom, jak dlouho nám bude náš majetek dobře sloužit.

A za každou takovou prací stojí především lidé.

Děkujeme proto všem, kteří nám s údržbou pomáhají. Mládeži, členům i nečlenům spolku. Všem, kteří přijdou přiložit ruku k dílu, pomohou při úklidu, opravách nebo přípravách dalších akcí. Poděkování patří také těm, kteří se starají o chod hospody a připravují aktivity pro širokou veřejnost.

Bez ochoty lidí pomoci by to jednoduše nešlo.

Naše budova, sportovní areál i hospoda neslouží jen členům spolku. Slouží všem, kteří k nám přicházejí za sportem, kulturou, zábavou nebo jen příjemným setkáním. A právě proto má každá odpracovaná hodina a každá pomoc svůj význam.

Těšíme se na další spolupráci a věříme, že společnými silami budeme náš areál i nadále udržovat, opravovat a postupně zvelebovat.
Protože když každý přidá svou ruku k dílu, můžeme udržet nejen náš majetek, ale především místo, kde se lidé stále rádi potkávají.

Za TJ Nosková V.
předseda spolku

Zapomenuté světlo se vrací do Roprachtic

Již 31. 10. 2026 budou Roprachtice hostit festival Zapomenuté světlo po 30 letech. Tato akce je bezesporu jednou z nejvýznamnějších událostí tohoto roku nejen v Roprachticích, ale i blízkém okolí. Dodnes je zde mnoho pamětníků, kteří na film a jeho natáčení vzpomínají. Tak právě jim, všem roprachtickým a široké veřejnosti, je tato akce určena.

Pozvání TJ Sokol jako hlavního pořadatele přijala Veronika Žilková, Martin Sitta, Radim Hladílek, režisér Vladimír Michálek a další herci a členové štábu. Záštitu nad akcí převzal hejtman Libereckého kraje pan Martin Půta.

Areál hospody U Tichánků bude otevřen od 11 hodin a pro návštěvníky připravujeme bohatý program. Těšit se můžete na výstavu fotografií z natáčení filmu, komentované prohlídky po místech natáčení, živé obrazy v podání místních ochotníků v kulisách kostela. Připravena bude pro děti i tematická dílnička „SVĚTÝLKO“ kde si děti vyrobí malé lucerničky.

V tento den bude také možné zakoupit upomínkové předměty z limitované edice Zapomenuté světlo Roprachtice 2026. Hrnečky, turistické vizitky, nebo třeba svíčky, které jsme nechali zhotovit pouze na tuto příležitost a mnohé další.

Vyvrcholením celé akce budou dvě besedy s herci a členy štábu, jejíž součástí bude promítání filmu Zapomenuté světlo, tímto programem bude provázet moderátor Miloš Pokorný.

Vstupenky je si nutné zajistit v předprodeji, počet míst je omezen. Podrobnější informace najdete na vývěskách,facebooku a webu TJ Sokol Roprachtice.

Srdečně Vás na tuto akci zveme a věříme, že se Roprachtice stanou dějištěm jedinečné kulturní akce.

Těšíme se, že se stanete součástí této akce.

Tereza Nosková Ledlová
TJ SOKOL Roprachtice

Co nového u Vlčka?

Pro letošní podzim si pro vás TJ Sokol připravil novinku, rozšíření stezky Vlček, který nekouše. Nová trasa nese název „Kdopak by se s Vlčkem bál?“. Stezka měří 5,5 km a návštěvníky zavede do malebné hoření části obce a také k muzeu psacích strojů.

Hlavním cílem ale již od začátku bylo nabídnout návštěvníkům značenou turistickou cestu k rozhledně U Borovice a zpět. Postupně jsme shromažďovali informace a zajímavosti, které by bylo možné použít při psaní naučných tabulí. Těch najdete na trase pět a jejich obsah je opravdu rozmanitý. Dozvíte se něco o roprachtických stavení a o místech, která dnes již na mapách nenajdete, proč jsem o spolupráci požádala například i Muzeum války 1866 v Chlumu a mnoho dalšího.

Na trase si přijdou na své milovníci dalekých výhledů. Z jednoho místa se jim nabídne pohled na panorama Krkonoš, Českého Ráje i Jizerských hor. Nezaměnitelné kouzlo mají tato místa obzvlášť při západu slunce.

Proč ale název „Kdopak by se Vlčkem bál?“ Znáte například historii a pověsti, které se vážou k nedalekým smírčím křížům? Co byla roprachtická světýlka, o kterých se dodnes vypráví i v Poniklé? Že se v jednom ze stavení nacházela čarodějná kniha? A jak to bylo s Jenšovem, domnělým sousedem Roprachtic? To všechno a mnohé další se dozvíte již tento podzim při otevření nové stezky v Roprachticích.

Sledujte vývěsku TJ Sokol na hospodě U Tichánků, facebook nebo webové stránky www.tjsokolroprachtice.info.

Tereza Nosková Ledlová
TJ Sokol Roprachtice

Divadlo TJ Sokol Roprachtice

MALÉ DIVADÉLKO

Milí malí i velcí příznivci obou našich divadelních souborů,prázdniny jsou za námi a utekly jako voda. Naše loutky ale v létě nezahálely a místo dovolené nebo letního tábora vyrazily hned na tři prázdninové štace. V srpnu jsme byli pozváni na Pouťové trhy do Jilemnice, kde jsme s výhledem na kostel sv. Vavřince sehráli pohádku Čertova nevěsta. Horko ten den bylo přeukrutné, ale

s potem v tváři jsme pro plný stan diváku všech věkových kategorií představení odehráli bez většího zaškobrtnutí. Atmosféra trhů byla neuvěřitelná, ze stánků voněly domácí sirupy, bylinky, koření, káva, grilované dobroty, sladké dezerty a dokonce i roprachtické kvítí a pořadatelé se o nás moc hezky starali. Druhé naše prázdninové putovaní bylo do Mříčné. Tentokrát jsme do auta naložili maňásky a vyrazili na koupaliště, kde bylo loučení s prázdninami. Přímo vedle bazénu jsme se s naším divadélkem rozložili a čekali, až přijde naše chvíle. Přišlo ale něco úplně jiného – déšť. A tak jsme se museli přestěhovat před stany, pod které jsme schovali diváky a my se jali hrát i za mírného deště. Nejsme přece z cukru, že? Ale co náš „Koblížek"? Ten by se mohl rozmočit… Během představení nám ale pořadatelé nanosili nad nás i divadélko slunečníky a „Řepu" jsme už s babičkou a dědečkem tahali zase na sluníčku. Takže nakonec vše dobře dopadlo.

Na začátku září jsme byli již podruhé přizváni na krásnou akci s názvem "Křížlické podletí Fest". Celá tato akce se spoustou hudebních vystoupení, občerstvení od dobrovolníků a malého bazárku byla v charitativním duchu, výtěžek vždy putuje na dobrou věc. Letos na projekt Dítě nad vodou střediska Diakonie ve Vrchlabí. Jsme rádi, že jsme i my mohli trochou přispět a sehrát tak pro návštěvníky pohádku Čertova nevěsta. Zajímavostí je, že jsme naše divadélko postavili přímo uprostřed hřbitova a tak doufáme, že jsme příliš nevyrušili ty, co zde odpočívají.

Ani s velkým divadlem jsme letošní léto nelenili.

25. července odpoledne jsme jeli potěšit seniory do DD ve Velkých Hamrech. V příjemném prostředí parku a prostorné pergoly jsme sehráli náš zatím poslední „kus" Potopa světa. Myslím, že představení se nám povedlo. 18. srpna jsme vyrazili do Kosmonos. Na nádvoří místního zámku jsme odehráli komedii Soudce jako břitva. Přišlo nad očekávání hodně diváků. Domů jsme dorazili až po 23. hodině v noci, ale s pocitem, že se dílo podařilo.

Zachovejte nám přízeň i v nadcházející sezóně – už teď se na vás zpoza opony velkého i malého divadla moc těšíme!

VELKÉ DIVADLO

Pozdrav od velkého divadla z Kosmonos

Původně jsme měli hrát na nádvoří zámku, tak jsme pracně vše postavili a připravili. Bohužel ale začalo pršet, a proto jsme museli celou scénu i hlediště přestěhovat do vnitřního prostoru, kde jsme tedy už zůstali a soudce odehráli…

Za malé i velké divadlo, Bára Řeháková

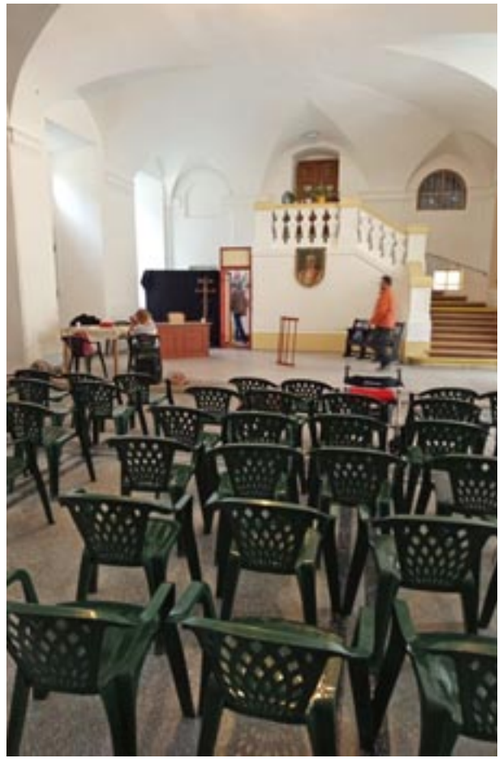

Pohádková stezka

Pohádková stezka se konala 5. července 2026 a v Roprachticích už se stala krásnou tradicí. Ani letošní ročník se neobešel bez trochy napětí. Dopoledne totiž vydatně pršelo. Pořadatelé proto připravovali deštníky a stany nad každým pohádkovým stanovištěm, aby naše pohádkové bytosti nemusely čekat na děti v dešti.

Stezka odstartovala ve 13 hodin. Po druhé hodině ale vykouklo sluníčko a déšť ustal. Všude sice zůstalo mokro a bláto, ale to dětem ani jejich dospělému doprovodu vůbec nevadilo. Na pohádkovou cestu se letos vydalo více než 100 dětí v doprovodu rodičů, babiček, dědečků, tetiček a dalších blízkých.

A právě to je na Pohádkové stezce krásné. Naši návštěvníci se k nám vracejí každý rok. Těší se na pohádkové postavy, které ke stezce neodmyslitelně patří – Krakonoše, myšky s jejich kašičkou, vodníky a nebo čarodějnice.

Pořadatelé se ale každý rok snaží připravit také něco nového. Letos děti potkaly například Vodnu s Belzebubou z pohádky Princezna ze mlejna. Nechyběl ani fotbalista z Klapzubovy jedenáctky, který děti pořádně protrénoval na fotbalové utkání a na závěr jim rozdal píšťalky. Novinkou byli také šašci u pana krále a princezny. Ti si užili spoustu legrace nejen s dětmi, ale i s jejich rodiči.

Pohádkové bytosti však nejsou na stezce samy. Každé stanoviště doplňují také úkoly. Ti nejmenší si po cestě tiskají razítka do svých hracích karet, starší děti luští tajenky a myslíme i na dospěláky. Ty letos potrápily naše „mozkohrátky“ a pořádně zpřeházená písmenka.

Jsme moc rádi, že se letošní Pohádková stezka opět povedla a že si ji užili děti i dospělí. Velké poděkování patří všem, kteří se na její přípravě a průběhu podíleli. Bez jejich času, nápadů a ochoty by se pohádkový svět v Roprachticích nemohl každý rok otevřít.

A protože pohádková stezka má u nás už své pevné místo, nezbývá než začít přemýšlet, co nového na naše návštěvníky připravíme příště.

Za TJ Nosková V., *předseda spolku*

REZERVACE MÍST JE NUTNÁ.

V Roprachticích se porouchal čas. A začalo nejbláznivější léto!

Představte si parný červencový den. Teploměr ukazuje přes třicet stupňů, venku zpívají ptáci a nad rozpálenou krajinou se tetelí vzduch. Ze šenkovny se však ozývají vánoční koledy, line se z ní vůně cukroví a po hřišti se prohánějí děti ve „sněhu“.

Že to není možné?

V obyčejném světě možná ne. Ale na příměstském táboře **Tatíci v Roprachticích** je možné úplně všechno!

Letos se tento netradiční tábor uskutečnil již potřetí. Jeho myšlenka se zrodila před třemi lety s jasným cílem: **Nebudeme dělat tábor jako všichni ostatní!** Jiní jsme už tím, že ho skutečně vedou dva tatínkové. To by ale samo o sobě nestačilo. Proto každý rok přidáváme pořádnou dávku dobrodružství, překvapení, humoru a nápadů, nad kterými by rozumný člověk možná jen nevěřícně kroutil hlavou.

A protože rozumného člověka byste letos mezi hlavními postavami hledali jen těžko, mohlo se začít.

Když se z tatíků stanou skřítci

Oba tatíci se na celý týden proměnili ve skřítky času **Bukouna a Šišlína**. V kuchyni jim vládla nezaměnitelná **víla Knedlinda** – jediná žena, kterou oba skřítci ve svém táborovém království nejen strpí, ale dokonce ji poslouchají. Tedy alespoň občas a jen tehdy, když jim pohrozí, že nedostanou řízek.

Když jsme měli skřítky, vílu a 21 odvážných dětí ve věku od 5 do 15 let, mohl začít týden, během něhož bylo všechno vzhůru nohama. A tentokrát se nezbláznili pouze Bukoun se Šišlínem. Zbláznil se totiž samotný čas!

Památná roprachtická lípa, stará více než sto let, odjakživa střežila běh času a dohlížela na správné střídání ročních období. Jenže letos se roznemohla a zapomněla, co se na jaře, v létě, na podzim a v zimě vlastně děje. Dokonce už ani nevěděla, v jakém pořadí mají jednotlivá období přicházet.

A právě tady začal hlavní úkol našich dětí. Pod vedením Bukouna a Šišlína musely projít všechna čtyři roční období, připomenout staré lípě jejich tradice a vrátit čas zpátky do správných kolejí.

Velikonoce, koupání, drak a Vánoce během jediného týdne

Na jaře jsme pletli pomlázky a zdobili vajíčka nejrůznějšími technikami. V létě jsme se přesunuli k vodě, vlezli do raftů a vyrazili vstříc dobrodružství. Na podzim jsme pekli brambory a společnými silami vyrobili obrovského tříhlavého draka s dlouhatánským ocasem.

Drak nakonec dostal velmi důležitý úkol. Usadil se v místní hospůdce, kde hlídal štamgasty, aby nedělali neplechu a chovali se k obsluze slušně. Kdo během léta hospůdku navštívil, mohl našeho tříhlavého strážce spatřit na vlastní oči. A podle našich informací si nikdo nedovolil zlobit. Přeci jen – tři hlavy jsou tři hlavy.

Potom přišla zima.

V parném červenci se šenkovnou rozezněly vánoční koledy a začala se šířit vůně čerstvě upečeného cukroví. Lidé procházející kolem se zastavovali, poslouchali a nevěřícně se rozhlíželi. Někteří si možná mysleli, že se jim z horka něco zdá. Děti však dobře věděly, že se právě ocitly uprostřed opravdových táborových Vánoc.

To největší překvapení na ně ale teprve čekalo.

Cesta, při které se tajil dech

Správný tábor se samozřejmě neobejde bez pořádného výletu. A ten náš začal už cestou autobusem, která se díky panu řidiči proměnila v nezapome-

nutelný a chvílemi nervy drásající zážitek. Následovala jízda přeplněným vlakem, během níž jsme zjistili, že i mezi průvodčími se najdou lidé s obrovskou trpělivostí a smyslem pro humor.

Cílem byla Malá Skála, kde jsme nasedli do raftů a vyrazili po řece směrem do Dolánek.

Jednotlivé posádky si vymyslely vlastní názvy, pokřikovaly na sebe, předjížděly se a samozřejmě také závodily. Plavba probíhala téměř bez problémů – tedy až do chvíle, kdy Venouš objevil vypouštěcí vzduchový špunt.

V tu chvíli dostalo naše vodní dobrodružství úplně nový rozměr.

Naštěstí všechno dobře dopadlo, rafty i děti dorazily do cíle a tam už na hladové vodáky čekaly výborné řízky a další dobroty od víly Knedlindy a jejích pomocníků. Po takové plavbě chutnaly snad ještě lépe než obvykle.

Policista udělal jednu zásadní chybu

Jedním z velkých překvapení byla návštěva příslušníka Policie ČR, který za námi přijel na čtyřkolce. Dětem ukázal policejní vybavení, vysvětlil jim, jak se odebírají otisky prstů, a s obdivuhodnou trpělivostí odpovídal na všechny jejich otázky.

Děti byly nadšené. Poslouchaly, zkoušely vybavení a chtěly vědět úplně všechno.

Potom však policista udělal osudovou chybu.

Svěřil Bukounovi pouta.

Co následovalo, se dalo očekávat. Chvíli byla připoutaná noha k ruce, potom dvě děti k sobě a občas se někdo záhadně ocitl připevněný k zábradlí. Pouta kolovala tak rychle, že chvílemi nebylo úplně jasné, kdo je policista, kdo skřítek a kdo právě potřebuje osvobodit.

Nakonec byli všichni nalezeni, odemčeni a spočítáni. Dokonce jsme měli stále všech 21 dětí.

Když dáte Bukounovi a Šišlínovi bednu suchého ledu

Na řadu přišly také chemické pokusy „z mechu a kapradí“. Pokud si pod tím představujete několik zkumavek, tiché pozorování a opatrné zapisování výsledků, pak Bukouna se Šišlínem vůbec neznáte. Dostali totiž celou bednu suchého ledu.

A pak už nebylo cesty zpět.

Vznikaly kouřové fontány, parní stroje, mlha a obrovské bubliny. Děti výskaly nadšením, skřítci pobíhali sem a tam a pokus se v jednu chvíli poněkud vymkl kontrole. Výsledkem byla částečně vytopená šenkovna.

Tím ovšem chemické řádění neskončilo. Bukoun se Šišlínem se rozhodli vyrobit zmrzlinu. Pracovali s takovou urputností, že nádoba se směsí přimrzla ke stolu a několik desítek minut ji nebylo možné odtrhnout.

Zmrzlina však byla podle dětí více než vynikající. A o to přece šlo.

Ještěže máme vílu Knedlindu a její obětavé pomocníky. Ti už dobře vědí, že po každém nápadu Bukouna se Šišlínem přichází chvíle, kdy je potřeba zachránit kuchyni, šenkovnu, stůl nebo alespoň to, co z nich zbylo.

Hasiči už byli opatrnější

Další návštěva k nám přijela z nedalekého Vysokého nad Jizerou. Dorazili členové tamního sboru dobrovolných hasičů se svou Tatrou a technikou.

Děti si mohly prohlédnout celé vozidlo, prolézt jeho zákoutí, vyzkoušet si hasičskou přilbu, oblečení i vzduchovou láhev. Hasiči všechno ochotně ukazovali a vysvětlovali a děti jim doslova visely na rtech.

Jen Bukounovi tentokrát nikdo nic nepůjčil.

Je možné, že hasiči už dostali zprávu od člena Policie ČR. Každopádně si Bukouna bedlivě hlídali a drželi ho v bezpečné vzdálenosti od Tatry i veškeré techniky. A udělali dobře. Není totiž všem dnům konec.

Jak jsme v červenci přivolali sněhovou nadílku

Blížil se závěr týdne a zbývala poslední část našeho putování – pořádná ladovská zima.

Jenže co k zimě neodmyslitelně patří?

Sníh!

Kde ale sehnat sníh uprostřed července, když venku panují tropická vedra? Pro normálního člověka by to byl problém. Pro Bukouna, Šišlína a roprachtickou partu to byla jen další výzva.

Na místní hřiště dorazil pěnový stroj a během chvíle začalo „sněžit“. Hřiště pokryla obrovská hromada bílé pěny a děti se do ní vrhly s takovým nadšením, jako kdyby čekaly na první sníh celou zimu.

Běhaly, skákaly, klouzaly se a mizely v pěnových závějích. A jak to dopadlo? Úplně stejně jako při opravdové oblevě – pořádnou blátivou klouzačkou. Jen tentokrát děti neměly čepice, rukavice a kožichy, ale plavky.

Přespání, andělé a Vánoce, na které se nezapomíná

Bukoun se Šišlínem chtějí dětem každý rok dopřát jedinečný zážitek v podobě přespání v lese. A každý rok jim jejich plány překazí matka příroda. Zřejmě oba skřítky dobře zná a raději si jejich nápady hlídá.

Ani tentokrát počasí spaní pod širým nebem nepřálo. To by to ale nebyli Bukoun se Šišlínem, aby rychle nevymysleli náhradní řešení. Přespávalo se tedy v přístřešcích vedle šenkovny. Nebylo to sice přímo pod hvězdami, ale dobrodružství to bylo pořádné. A nejen pro děti.

Ještě před spaním však nastala chvíle, na kterou budeme všichni dlouho vzpomínat.

Mezi děti sestoupili dva andělé a odvedli je k nádherně ozdobenému vánočnímu stromečku. Pod ním čekaly dárky. Děti se zastavily, ztichly a s úžasem sledovaly, co se před nimi odehrává. Jejich překvapené oči, radost a dojetí vytvořily atmosféru, kterou nelze úplně popsat.

Na několik okamžiků jsme všichni zapomněli, že je venku červenec. Byly skutečné Vánoce.

A aby Bukoun se Šišlínem nebyli smutní, našli pod stromkem dárečky také. Pravděpodobně jako odměnu za to, že během týdne způsobili jen několik menších katastrof.

Týden, který byl příliš krátký a zároveň neuvěřitelně dlouhý

V pátek jsme celý tábor zakončili společně s rodiči pořádnou hostinou. Na stole nechyběly dobroty od víly Knedlindy ani cukroví připravené samotnými dětmi. Povídalo se, smálo a vzpomínalo na všechno, co jsme během jediného týdne stihli.

A potom byl najednou konec.

Tábor utekl neuvěřitelně rychle, ale zároveň jsme během něj prožili tolik příběhů, že by jiným vystačily na celé prázdniny.

Když teď jako Bukoun píšu tyto řádky, jsem v myšlenkách znovu v červenci. Znovu slyším dětský smích, vánoční koledy i syčení suchého ledu. Vidím rafty na řece, pěnový sníh, hasičskou Tatru, tříhlavého draka i rozzářené oči dětí před vánočním stromkem.

S přicházejícím podzimem Bukoun, Šišlín a víla Knedlinda pomalu uléhají ke svému skřítkovskému odpočinku. Musí totiž načerpat dostatek sil na další ročník příměstského tábora **Tatíci v Roprachticích**.

Příští dobrodružství totiž nebude jen tak ledajaké.

Společně s celou naší bláznivou partou se vydáme… **DO STŘEDU ZEMĚ!**

Tak zase za rok!

Ahoj, Bukoun

Poupata

Již vloni jsme přislíbili svoji účast na kulturním programu na oslavě 140. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Dolní Sytové, které se konalo dne 20. června. Na řadu jsme přišli po slavnostním nástupu a předání cen zasloužilým hasičům, v pauze hudebního vystoupení.

Vysoké teploty vzduchu jsme trochu rozvířily svými kankánovými sukněmi, role kovboje se ujal náš taneční profík Fíla. Jako „přídavek“ jsme zatančili letošní nové vystoupení „New York“. Vystoupení mělo kladný ohlas a my jsme si ho moc užili, i přes drobné prostorové změny v Kankánu.

Celé prázdniny jsme pak měli volno, ale pomalu jsme vymýšleli, jakými vystoupeními budeme vítat ochotnické divadelní soubory ve Vysokém nad Jizerou v rámci Krakonošova divadelního podzimu. Ten proběhne v období 9. - 16. října, přijďte se na nás podívat 😊.

Krásný podzim přejí,
Vaše Poupata 🍁

Roprachtická Kopačka 2026

V sobotu 22. září se odehrál jubilejní dvacátý ročník Roprachtické kopačky. Pamětníci sice uvádějí, že původní počátky turnaje sahají do Přívlak někdy na přelomu tisíciletí, ale nejstarší dohledané trofeje odkazují k roku 2006. Tehdy se po úpravě hřiště hrálo U Tichánků poprvé. A ačkoli i my jsme na těchto stránkách loni proběhlý ročník označovali jako osmnáctý, ukázalo se, že jediné léto, kdy se od té doby nehrálo, bylo roku 2017. A proto tedy letos dvacátý ročník.

Na hřišti se sešli tradiční účastníci, ale také nováčci. Poprvé se předvedli kluci z dolence od slepičárny – tým Hoka. A rozhodně ukázali, že do budoucna budou vítaným zpestřením, byť nakonec uzavírali výsledkovou listinu. Vítězství již potřetí za sebou obhájili domácí, druhé místo pro sebe získali taktéž neporažení borci z Banzai a na třetím místě skončil Atlantic. Dohromady sedm manšaftů sehrálo utkání na 2x10 minut každý s každým, takže na konci dne již mnozí s dvěma hodinami fotbálku v nohách sotva pletli nohama. Rozhodčí Zdeněk Klouda naštěstí vydržel pískat celých více než sedm hodin hry, což si nejen nepochybně zaslouží respekt, ale právem může být označeno za nejhodnotnější sportovní výkon dne.

Jedinou kaňkou na zdařilém průběhu dne tak nakonec bylo počasí. Hřiště sice vydrželo noční přívalový déšť a účastníky vítal skvěle připravený pažit, ale během dne se situace zásadně změnila. Jak se celý den honily přeháňky, a občas zalévalo skutečně s velikou intenzitou, hrací plocha postupně měnila barvu. Zelenou nahrazovala hnědá a mazlavé bláto zejména uprostřed hřiště výrazně znesnadňovalo pohyb. Mužstva si ale náladu zkazit nenechala, hrála po stranách a všichni si užili mnoho komických momentů – od nezamýšlených skluzů po téměř krasobruslařské figury. Měkčí terén nevadil ani účastníkům dětského turnaje v kopání penalt, který letos ovládl Řehoř Janáč.

Závěrem musíme vyjádřit poděkování všem, kdo se na zdárném průběhu podíleli a nelekli se deště – organizátorům, fanouškům i hráčům. Pro úplnost musíme uvést, že na čtvrtém místě skončil při své druhé účasti tým Pěší zóna a na sdíleném pátém Kuřici a Třebešín S.E. Snad se hřiště napřesrok opět zazelená a sejdeme se po jednadvacáté.

Jiří Janáč, pořadatel

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ ROPRACHTICE

1) Sportovní činnost

Postupové soutěže v požárním sportu

V sobotu 6. června se naše družstva vydala na okresní kolo v požárním sportu, které se konalo na městském stadionu v Semilech. Soutěžilo se v disciplínách štafeta 4x100m s překážkami, běh na 100m s překážkami a požární útok. Družstvo žen svoji kategorii ovládlo ve všech disciplínách a po zásluze celkově vyhrálo a postoupilo na krajské kolo. Družstvo mužů obsadilo ve štafetě 3. místo, v běhu na 100m s překážkami místo 4. a v požárním útoku místo 3. V součtu všech disciplín muži celkově obsadili krásné 3. místo.

Okresní kolo v PS, zdroj: K. Čermák

Ještě v červnu se konalo krajské kolo v požárním sportu, a to v sobotu 20.6. na městském stadionu v Semilech. Naše družstvo žen svoji kategorii senzačně ovládlo a v konkurenci dalších 6 týmů celkově vyhrálo a postoupilo na Mistrovství České republiky v požárním sportu. Našemu družstvu žen se tento skvělý výsledek povedl již třetím rokem po sobě! Pod tímto výsledkem se skrývá spousta tréninku a přípravy.

Mistrovství České republiky v požárním sportu se konalo od pátku 4. do neděle 6. září na stadionu HZS Královéhradeckého kraje v Hradci Králové. Pátek patřil především prezentaci družstev a tréninkům. V sobotu holky čekaly disciplíny: běh na 100m s překážkami a štafeta 4x 100m s překážkami. V konkurenci nejlepších závodnic z celé republiky se naše děvčata rozhodně neztratila. Nejrychlejší z našeho týmu byla Eliška Lukešová s časem svého běhu 18,81s, těsně za ní byla Barbora Šimůnková – 18,88s a třetí nejrychlejší čas z našeho týmu měla Nikola Skrbková – 19,33s. V této disciplíně se počítalo šest nejrychlejších časů a družstvo se umístilo po této části na 15. místě. Následovala štafeta 4x100m s překážkami, kde děvčata postavily dvě štafety. Rychlejší čas zaznamenala druhá štafeta a s časem 70,51s se naše družstvo v této disciplíně umístilo na 15. místě. V neděli přišli na řadu požární útoky. Každé družstvo mělo k dispozici dva pokusy. Bohužel ani jeden útok se našemu družstvu nepovedl dle jeho představ a výsledný čas 30,49s znamenal 15. místo v disciplíně. V součtu všech disciplín se naše družstvo žen umístilo celkově na 15. místě.

Po celý rok se jako trenérka družstvu věnovala Eliška Lukešová. V čase mistrovství zázemí pro tým tvořili Laďka a Milan Lukešovi. Celému týmu žen děkujeme za předvedené výsledky, za čas, který po celý rok děvčata strávila trénováním a za reprezentaci našeho sboru na republikové úrovni. Nesmíme opomenout, že jsme na mistrovství měli též zástup v mužské kategorii, neboť Jindřich Lukeš a Matěj Šimůnek se ho zúčastnili v řadách SDH Bozkov. Společně s bozkovským družstvem vybojovali v požárním útoku skvělé 3. místo a v celkovém hodnocení obsadili místo 11.

MČR v požárním sportu 2026, družstvo žen, zdroj: L .Lukešová

MČR v požárním sportu 2026, družstva libereckého kraje, zdroj: K .Čermák

Pohár OSH Semily

V sobotu 11. července proběhlo v Ploužnici druhé kolo Poháru OSH Semily. Vydali jsme se sem se třemi týmy, a to týmem mužů, žen a dorostu. Mužům se požární útok příliš nepovedl a obsadili místo 18., ženy svoji kategorii s výsledným časem 26,94s vyhrály a dorost s pěkným časem 29,64s obsadil místo druhé.

O týden později, tedy 18. července, jsme se vydali na další kolo Poháru OSH Semily, které hostila nedaleká Bystrá nad Jizerou. Po úvodní prudké přeprše jsme se pustili do soutěžení. Družstvo mužů předvedlo skvělý výkon a s výsledným časem požárního útoku 23,00s svoji kategorii vyhrálo. Družstvo žen předvedlo také povedený požární útok a s časem 30,52s obsadilo 2. místo. Kategorie dorostu v tomto kole nebyla vyhlášena.

Blížil se konec července a my jsme se vydali na 4. kolo poháru do Libštátu. V tomto kole se našim dospělým týmům příliš nedařilo. Muži obsadili místo 9. a ženy místo 7. Výsledkově toto kolo zachránil náš dorost, který se s časem 25,90s umístil na krásné 2. příčce.

V sobotu 1. srpna jsme zavítali na další kolo Poháru OSH Semily, které pořádaly Želechy. Zde je typické mírné stoupání od základny k terčům, které zpravidla prověří týmy v jejich schopnostech. Naše týmy si s podmínkami poradily velice dobře. Muži svoji kategorii s výsledným časem požárního útoku 22,65s vyhráli. Ženy nebyly o mnoho pozadu, neboť s časem 27,52s obsadily místo 2. a družstvo dorostu s časem 31,20s nepopulární 4. místo.

O týden později, v sobotu 8. srpna, jsme se vydali na 6. kolo Poháru OSH do Bukoviny u Čisté. Zde opět čekalo na proudaře mírné stoupání k terčům. V tomto kole soutěžila kategorie mužů na 3 hadice „B“, ženy a dorost na 2 hadice „B“ a sklopné terče. Z našich týmů se nejlépe vedlo ženám, které terče sklopily v čase 21,05s a svoji kategorii ovládly. Z dostupných zdrojů se pravděpodobně postaraly o traťový rekord v historii soutěže v kategorii žen. Družstvo našich mužů skončilo na místě 10. a dorost na místě 4.

V sobotu 22. srpna nás čekalo další kolo poháru, tentokrát v nedalekém Bozkově. Toto kolo provázel déšť, který byl chvílemi i dost vydatný.

Naše družstva se ale počasí nezalekla. Ženy soutěž s časem 26,17s vyhrály, muži obsadili s výsledným časem 24,48s třetí místo a družstvo dorostu s výsledným časem 33,78s místo páté. Poháru se poprvé v letošním roce ještě zúčastnilo družstvo Roprachtice „holky“, které po drobném zaváhání obsadilo sedmé místo.

Následující týden pro nás znamenal přípravy na soutěž Memoriál Josefa Rybáře, kterou jsme v letošní roce pořádali netradičně již poslední srpnovou sobotu, tedy 29. srpna. Důvod této změny byl ale příjemný, neboť v typickém termínu (první sobota v září) se pořádalo MČR v požárním sportu, kam zamířilo i družstvo našich žen.

Vrátím se ještě k soutěži Memoriál Josefa Rybáře. V letošním roce to byl 21. ročník. Již týden předem jsme připravovali cvičiště, které bylo opět na louce za autobusovou zastávkou „U Stanislava“. Bylo potřeba vysekat trávu, připravit okolí základny, dopravit elektriku, připravit zázemí stanů s lavičkami a občerstvení. Soutěže se celkem zúčastnilo 21 družstev mužů, 9 družstev žen a 5 družstev dorostu. Byla to jedna z největších účastí na naši soutěži. Soutěžní den provázelo polojasné a poměrně větrné počasí. Vítr foukal soutěžícím do zad, a tak neměl příliš velký vliv na výsledné časy. Soutěžilo se v kategorii mužů na 3 hadice „B“, v kategorii žen a dorostu na 2 hadice „B“ a nástřikové terče. Kategorii mužů vyhrál SDH Bukovina u Čisté „A“ s výsledným časem 24,14s. Ve shodném čase dokončil svůj útok i SDH Želechy, takže to znamenalo dvě první místa. Na třetím místě se s časem 25,56s umístilo naše družstvo mužů. Muži složili ještě družstvo Roprachtice 40+, ale nepřálo jim štěstí a praskla hadice „C“, což znamenalo nedokončený pokus. Ženy složily celkem tři družstva. Roprachtice „holky“ s výsledným časem 25,53s soutěž vyhrály, Roprachtice (družstvo „A“) byly se srovnatelným časem 25,81s na místě druhém a Roprachtice „maminy“ s časem 28,33s na místě čtvrtém. V letošním ročníku jsme poprvé měli i kategorii dorostu, naše družstvo po zaváhání na spoji „béčka ke stroji“ obsadilo 5. místo.

***Memoriál J.Rybáře 2026, nástup družste**v, zdroj: V. Čermáková*

***Memoriál J.Rybáře 2026, náš sbor**, zdroj: L. Lukešová*

V sobotu 12. září nás čeká poslední kolo letošního Poháru OSH Semily, který bude tradičně zakončen ve Škodějově.

2) Ostatní činnost

V sobotu 20. června se zástupci našeho sboru zúčastnili se starou stříkačkou a alegorickým vozem oslav výročí 140 let SDH Dolní Sytová, které se konalo v areálu „U Splavu“.

Veronika Čermáková

***Oslava 140 let SDH Dolní Sytová,** zdroj: L. Lukešová*

Mladí hasiči a dorost SDH Roprachtice – léto 2026

Také během letních měsíců pokračovali mladí hasiči a dorost SDH Roprachtice v soutěžní sezóně. Děti se představily v běhu na 60 metrů s překážkami i na Festivalu přípravek, dorostenky se probojovaly až na Mistrovství České republiky a družstvo dorostu začalo pravidelně nastupovat v Poháru OSH Semily.

Ještě 31. května se naši mladí hasiči představili v Bozkově na okresním kole v běhu na 60 m s překážkami. Z Roprachtic si hned čtyři závodníci vybojovali postup do krajského kola, což byl pěkný výsledek jarní části sezóny.

Festival přípravek

V neděli 7. června jsme se vydali také do Liberce na Festival přípravek, určený nejmladším hasičům ve věku od 3 do 7 let. Pro Roprachtice to byla první účast na této akci. Na naše nejmenší čekala speciální hasičská štafeta, při které si mohli vyzkoušet své dovednosti, a nechyběl ani další doprovodný program. Pro děti šlo především o možnost užít si den s hasiči a získat první zku šenosti s podobnou akcí.

Dorostenky až na Mistrovství ČR

Velkého úspěchu dosáhlo družstvo našich dorostenek. Po postupu z okresního kola pokračovala děvčata na krajské kolo, kde se jim mimořádně dařilo. Zvítězila celkově a zároveň ovládla všechny tři disciplíny. V běhu na 100 m s překážkami dosáhla součtu 100,98 s, požární útok zvládla za 28,00 s a vítězství přidala také ve štafetě 4×100 m. Výsledkem byl postup na Mistrovství České republiky.

Republikový šampionát se konal 27. června v Liberci. Ve štafetě 4×100 m obsadily Roprachtice 13. místo (69,32 s), na 100 m s překážkami 12. místo (98,08 s) a nejlepší výkon přišel v požárním útoku. Čas 26,54 s znamenal skvělé 5. místo v republice. V celkovém hodnocení naše dorostenky obsadily 11. místo na MČR. Holky si zaslouží obrovský obdiv, protože běhaly v těch největších vedrech letošního léta. Z diváckých tribun jsme na ně byli nesmírně pyšní!

Konec června patří našemu tradičnímu opékání a ani letos tomu nebylo jinak.

Dorost v Poháru OSH Semily

Během prázdnin začalo naše družstvo dorostu pod vedením Jindry pravidelně nastupovat také v Poháru OSH Semily, kde závodilo v požárním útoku na 2B. Hned první start 11. července v Ploužnici přinesl 2. místo s časem 29,64 s. Navíc Tomáš Havlíček zaběhl na proudu čas 25,95 s a stal se nejrychlejším proudařem dorostu. Další 2. místo přidalo družstvo v Libštátě, kde svůj výkon vylepšilo na 25,90 s. V srpnu následovalo 4. místo v Želechách (31,20 s) a další 4. místo v Bukovině u Čisté (30,00 s). V Bozkově skončil dorost 5. s časem 33,78 s. Posledním srpnovým startem byla domácí soutěž v Roprachticích, kde pokus poznamenaly problémy se zapojením hadice B a následně s mašinou FOX. Přesto družstvo útok dokončilo a obsadilo 5. místo.

Léto 2026 tak přineslo mladým hasičům a dorostu SDH Roprachtice řadu pěkných výsledků a nových zkušeností. K těm největším patří čtyři postupující z okresního kola na 60 m, vítězství dorostenek na krajském kole a následné 11. místo na MČR. Dorost navíc během prázdnin získával další závodní zkušenosti při pravidelných startech v Poháru OSH Semily. Nechyběla ani naše tradiční Dachová. Pobyt pod stany, s vařením na ohni a spoustou her ve vodě i na suchu.

S podzimem se rozjíždí naše další soutěžní část v zápolení v hasičském sportu, a tak se máte příště na co těšit.

S láskou k hasičině
za všechny mladé hasiče a vedoucí
Lada Lukešová

ZEMĚDĚLSKÉ DRUŽSTVO ROPRACHTICE

V pátek 5.6. od 17 hodin proběhla u nás na sále Zemědělského družstvo Výroční členská schůze. Na konci června jsme usušili a sebrali 1190 q sena. Během července a srpna jsme sklidili hrách na zeleno, otavy, mačkané obilí do vaků a povedlo se nám ukončit žně do konce srpna. Průměrný výnos byl letos 56,54 q/ha. Od června probíhá výstavba robotizace naší stáje, vše za plného provozu. Sami jsme vybudovali ohradu na venkovní ustájení dojnic. V podzimních měsících by mělo dojít k souběhu stávajícího dojení a nové technologie. Všem zaměstnancům patří velký dík za spolupráci a pevné nervy.

Za kolektiv zaměstnanců ZD Roprachtice
Luboš Kučera

MYSLIVECKÝ SPOLEK

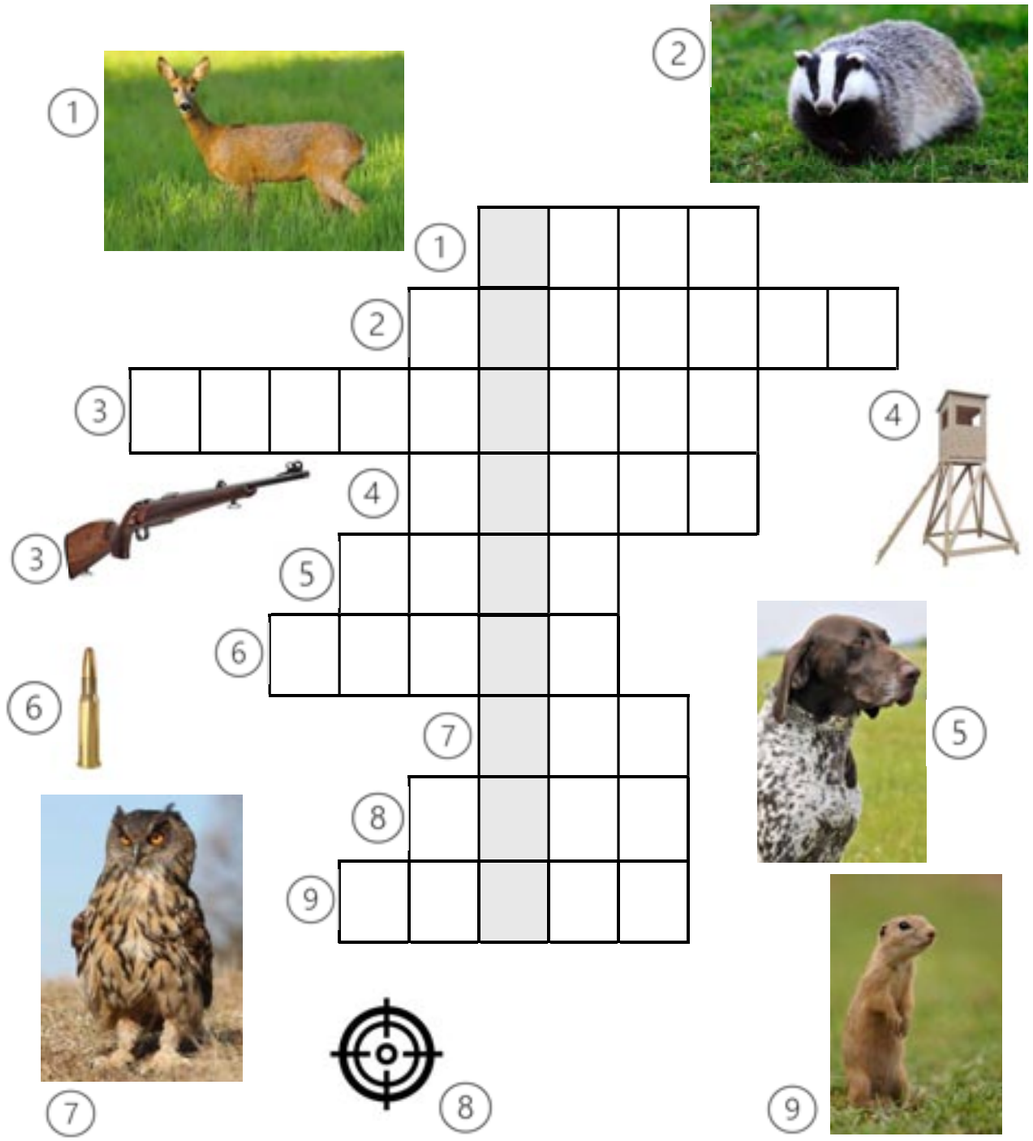

Na podzim do krmelců zakládáme .....

MS Kopanina Roprachtice Vás srdečně zve na tradiční ***Poslední leč*** *pořádanou dne* ***21.11.2026*** *v Hospodě U Tichánků.*

ROPRACHTICKÝ OKRAŠLOVACÍ SPOLEK

V letním období se spolková činnost soustřeďuje na sekání trávy a úklid u Božích Muk a smírčích křížů. Významná byla pomoc Obce při sekání trávy na větších plochách – cesty a rovné plochy U Plesu.

Boží muka při cestě ke Škodějovu slaví 250 let

Při cestě ke Škodějovu míjí Boží muka většina z nás jen letmým pohledem z jedoucího auta. Stojí však za to na chvíli zastavit a věnovat jim trochu pozornosti. Tato drobná sakrální památka je němým svědkem historie našeho kraje již 250 let. Na Božích mukách lze najít letopočet 1776, který připomíná rok jejich vzniku. Za dobu své existence prošla mnoha lety, obdobími i proměnami okolní krajiny, přesto se dochovala až do dnešních dnů. V nedávné době byla Boží muka odborně restaurována z prostředků obce a za přispění dotace. Okrašlovací spolek věnujeme péči jejich okolí, které je pravidelně udržováno. Díky tomu se tato památka může i nadále těšit důstojnému prostředí a věříme, že bude na svém místě stát ještě mnoho dalších let.

Až tedy budete příště projíždět cestou ke Škodějovu, zkuste na chvíli zastavit. Možná si teprve při bližším pohledu uvědomíte, že kolem těchto Božích muk procházely dějiny už v době, kdy byl v českých zemích rok 1776.

MUZEUM PSACÍCH STROJŮ

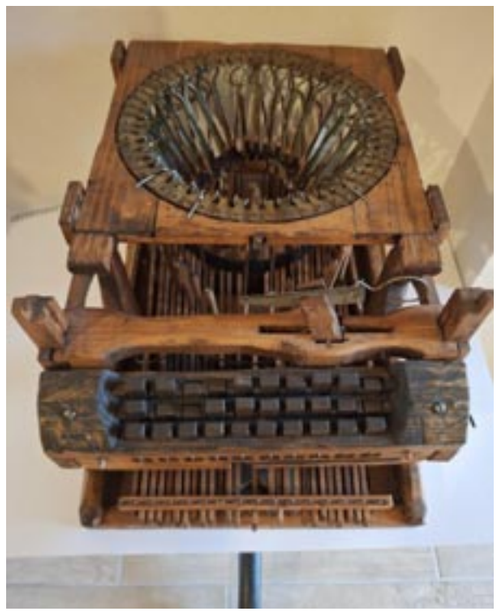

S potěšením mohu konstatovat, že muzejní sbírka psacích strojů v našem muzeu se rozrostla o několik exponátů, přičemž nejzajímavější je replika dřevěného psacího stroje MITTERHOFER. Originál je z roku 1864 – tedy 10 roků před prvním psacím strojem vyráběným sériově. V celé ČR se jedná o jediný vystavovaný kus.

Muzeum bude otevřeno do konce října. Pravidelně vždy v pátek a v sobotu od 10.00 do 15.00 hod. nebo po telefonické dohodě na tel. 606 620 494. Prohlídka trvá s výkladem cca 1 hodinu. Vstupné – dospělí: 100,- Kč, děti: 50,- Kč

František Hubař, předseda spolku

1, 2 Studenovská alej

VÝLETY V OKOLÍ – KAM ZNAČKY NEVEDOU

1. *Konečná autobusu*
2. *Studenovská alej*
3. *odbočka ze zelené turistické značky*
4. *Studenov*
5. *Kostelní cesta*
6. *Kaplička*
7. *Rokytnická houpačka*

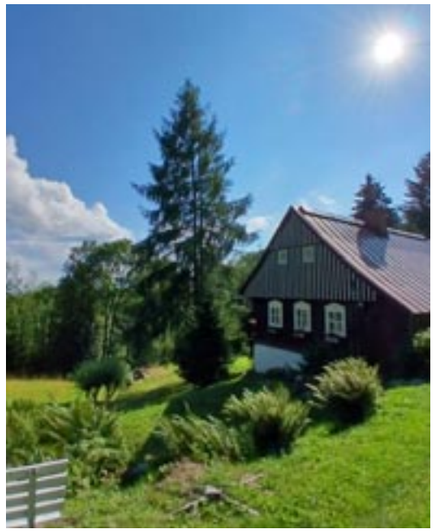

3, 4 Studenovské chalupy

Procházka Studenovem

Na Studenov se můžete vypravit od konečné stanice autobusu v Horní Rokytnici. Pokud pojedete autem, můžete zaparkovat na nedalekých parkovištích. Vydejte se nejprve po zelené turistické značce. Po půl kilometru rokytnickou zástavbou zelená značka uhýbá vpravo a provede vás dlouhou alejí. Většinu stromů tvoří javory – kleny, mléče a v dolní části i několik letitých babyk. V minulém roce byla celá „Studenovská alej“ odborně ošetřená – okolí stromů bylo očištěno od náletů, koruny javorů prořezány tam, kde to bylo potřeba. O práci v aleji informuje článek v časopisu Krkonoše, v prvním letošním čísle.

Po zelené značce budete pokračovat stále dál do kopce, do lesa, kde křižuje žlutě značenou tzv. „kostelní „ cestu. Vy však ještě stále po zelené vystoupáte nad les a až tam se od značené zelené cesty odpojíte vlevo mezi studenovské domky. Asi půl kilometru jde cesta rovně po vrstevnici, pak odbočíte prudce dolů doleva. Na okolních stráních můžete obdivovat typické horské chalupy. Po 200 metrech prudkého klesání odbočíte vlevo na příjemnou vrstevnicovou cestu. Ta vás povede kolem pěkných chalup do lesa a po příjemné lesní cestě po dalším půl kilometru opět narazíte na žlutou „kostelní“ cestu. Zase ji křižujete a po travnaté cestě podél lesa sestoupíte zpět k Rokytnici. Dojdete na zpevněnou asfaltovou cestu, po které

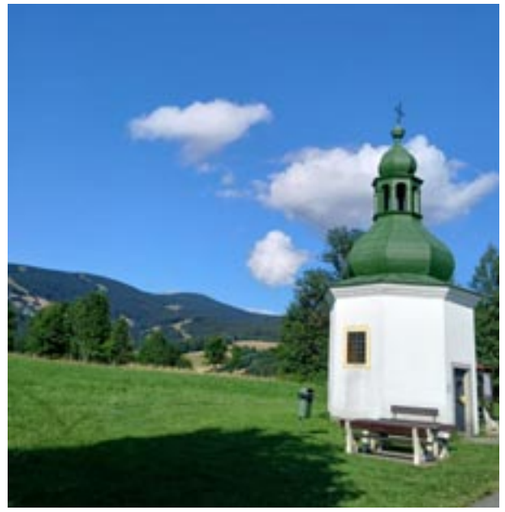

5 Rokytnická kaplička

vede naučná stezka „Okolo Rokytnice“. Po ní se dáte vlevo a dojdete k jedné z rokytnických kapliček – Kapli Matky Terezy z Kalkaty. Za zastávku stojí i malá odbočka pod kapličku, kde se můžete zhoupnout na rokytnické „Houpačce z hor“. Od kapličky pak snadno dojdete cestou dolů na zelenou značku, po které jste vycházeli. A to už jste zase blízko parkoviště nebo zastávky autobusu. Celá tato procházka je dlouhá pouhých 6 km.

Příjemnou vycházku přeje
Zdena Pacholíková

ŽILI MEZI NÁMI – VZPOMÍNKY PAMĚTNÍKŮ

Pacholíkovi a dům č. 200 v Roprachticích

Josef Pacholík, nar.1930,
Věra Pacholíková, nar.1938

Josef a Věra Pacholíkovi doma

Z natáčení filmu u Pacholíků

Zanedlouho se bude v Roprachticích vzpomínat na natáčení filmu Zapomenuté světlo.

I proto zavzpomínám na návštěvu u Pacholíkových v roce 2004, kdy mně vyprávěli o historii domu č. 200, ve kterém bydleli. (Ve filmu v tomto domě bydlela rodina Marjánky, kterou si zahrála Veronika Žilková).

Kdysi v tomto domě bydleli Vaňoučkovi. To byli velice zbožní lidé, kteří dali postavit kříž při cestě pod domem. Kříž tam stojí dodnes (posvěcen byl 3. srpna 1851).

Vaňoučkovi později zakoupili statek č. 143 a dali vystavět i sochu Sv. Stanislava u silnice.

Z rodiny Vaňoučkových pochází Karel Vaňouček (1871 – 1937), jeden z významných rodáků Roprachtic. Zapsal se do dějin československé energetiky.

Po Vaňoučkových bydleli v domě č. 200 Tichánkovi. Dům však kolem roku 1914 vyhořel.

Tichánek prý byl velký dříč a dům znovu vystavěl. Práce na stavbě ho však připravila o zdraví a on brzo zemřel. Vdova Tichánkova pak prodala dům mladým manželům Pacholíkovým (rodičům pana Josefa Pacholíka).

V domácnosti u Pacholíků po dobu tří let bydlela i rodina Švedlerových. Švedlerovi bydleli před tím někde v nájmu, který však museli opustit. Proto hospodyně Pacholíková nabídla své kamarádce Švedlerové bydlení u nich. V jedné světnici tak bydleli čtyři dospělí a šest dětí!
(V té době měly obě rodiny po třech dětech).

A po celé tři roky nedošlo k žádným vážným problémům. Švedler docházel (pěšky přes kopec lesem) do továrny v Sytovém, Švedlerová pobývala doma a Pacholíkovi hospodařili. Hospodyně Pacholíková si ještě chválila, že v kuchyni byl někdo, kdo se mohl v případě potřeby postarat „o děti a o kamna".

A pokud se otcové snad jednou pohádali kvůli dětem, večer v hospodě se spor urovnal a druhý den se o tom už nevědělo...

Při vyprávění došlo i na vzpomínky pana Pacholíka z jeho mládí. Jak v létě večer u nich na schodech bývalo veselo – sedávalo tam všech pět sourozenců a kamarádi jejich sester a rádi si spolu při hře na harmoniku zazpívali.

Vzpomínalo se i na tehdejší zimy. Když ještě k Vysokému nejezdil autobus, děti musely do měšťanky pěšky za každého počasí – i ve sněhu. A když přišly ze školy, ještě dokázaly až do večera lyžovat u domu. Na protějším svahu „pod skálou" býval ze sněhu postavený můstek pro skoky na lyžích a po vyrobené lávce přes potok se při doskoku vyjíždělo až do protisvahu.

Také zimní údržba silnic tehdy probíhala jinak než dnes – protahovalo se jen pluhem taženým koňmi a když napadlo hodně sněhu, s protahováním se počkalo až po vánici. Obce měly pak povinnost zajistit muže s lopatami a určitý úsek silnice vyházet. Při větším množství sněhu se sníh vyhazoval do několika stupňů (pater).

Silnice do Semil bývala uzavřená i delší čas – až když se vyčasilo, silnice se zprovoznila.

Dům č.200 je dnes stejný jako ve filmu

Pacholíkovi pokračovali v hospodaření po rodičích pana Pacholíka, později oba pracovali v roprachtickém družsvu. Mnoho let se také starali o kostel, pan Pacholík byl dlouho kostelníkem a podílel se v roce 1980 na pořízení nových zvonů.

V době, kdy se tu natáčelo Zapomenuté světlo, byl starostou obce.

Pacholíkovi měli celkem 6 dětí. Jedna jejich dcera a jeden z jejich vnuků si ve filmu Zapomenuté světlo zahráli role dětí Marjánky.

Pan Pacholík filmařům v době natáčení filmu na podzim 1995 vyšel vstříc jako starosta i jako kostelník.

Velkou vstřícnost a trpělivost prokázali oba Pacholíkovi po několik týdnů, kdy se filmaři nastěhovali do jejich domu a domácnosti, aby tam natočili mnoho filmových scén.

Zdena Pacholíková

ZAJÍMAVOSTI O POČASÍ V NAŠÍ OBCI

ROK/MĚSÍC	ROK 2026 Voda/sníh-mm/cm	ROK 2025 Voda/sníh-mm/cm	ROK 2024 Voda/sníh-mm/cm
Leden	59,7/34 cm	94,3/69,5 cm	132,9/26 cm
Únor	102,1/21 cm	16,4/11 cm	179,8/ -
Březen	49,3/21 cm	38,1/ -	37,5/1 cm
Duben	21,7/ -	40,8/ -	40,1/1 cm
Květen	71,8/ -	98,0/ -	35 mm
Červen	136,1/ -	100,1/ -	50,6 mm
Červenec	80,0/ -	91,1/ -	63,7 mm
Srpen	140,5/ -	109,9/ -	70,3 mm
Září		111,7/-	135,6 mm
Říjen		107,0/-	32,1 mm
Listopad		57,1/12 cm	85,4 /25,5 cm
Prosinec		48,8/20 cm	88,3/34,5 cm
CELÝ ROK / část	661,2/76 cm	864,5/ 92,5	951,3/88 cm
Nejvyšší vrstva sněhu	11. a 12. 1. = 37 cm	12.1.=45 cm	17.1.=17 cm

První sníh zimy 2025-2026 napadl 13.11.2025 – 1 cm. *Fr. Hubař*

OBECNÍ INFORMACE

Změna úředních hodin
Pondělí: 8:00 – 12:00, 15:00-17:00
Středa: 8:00 – 12:00, 13:00-16:00

Kontakty
Tel.: 601 528 080
E-mail: **ou@obecroprachtice.cz**

SMS InfoKanál a obecní aktuality e-mailem
Nové registrace možné přes webové stránky obce.

Platební portál Libereckého kraje

Zapomeňte na složenky, hotovostní platby či jiné složité hledání informací.

Do provozu byl uveden profil naší obce na https://platebniportallk.cz, kde je možné platit místní poplatky on-line.

Platba kartou na OÚ i na rozhledně U Borovice
Na Obecním úřadě je k dispozici platební terminál, díky kterému můžete poplatky pohodlně uhradit platební kartou. Platba kartou se nabízí také na rozhledně U Borovice.

Otevírací doba kontejnerů v obci
Kontejner u ZD:
Letní čas: neděle od 17:00 do 19:00
Zimní čas: neděle od 15:00 do 17:00

Kontejner v horní části obce:
Letní čas: středa od 17:00 do 19:00
Zimní čas: středa od 15:00 do 17:00

Pytle na třídění jsou k vyzvednutí v úředních hodinách na OÚ.

Místní poplatky
Platba místních poplatků je možná také osobně na OÚ hotově nebo kartou.

Číslo účtu obce je **104 225 81 / 0100**.

Poplatky za odpady **VS 1345+čp**
- 550 Kč/osobu, úleva ve výši 150 Kč osobě nad 75 let výše (včetně) a dětem do 15ti let (včetně)
- Poplatek je splatný jednorázově, a to nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku

Místní poplatek ze psů **VS 1341+čp**
- Ve výši 100Kč/rok
- Poplatek je splatný do 31. 1. příslušného kalendářního roku

Místní poplatek z pobytu **VS 1342+čp**
- Ve výši 10 Kč/každý započatý den pobytu, s výjimkou dne jeho počátku
- Poplatek je splatný nejpozději do 15. dne následujícího pololetí

Odečty vody **VS 2310+čp**
- probíhají vždy během léta
- Cena vody: 30 Kč/m^3
- poplatek je splatný jednorázově, a to nejpozději do 30. září příslušného kalendářního roku